Dimecres 28 de durant l'any

Text de l'Evangeli (*Lc* 11,42-46): En aquell temps, el Senyor digué: «Ai de vosaltres, els fariseus, perquè pagueu el delme de la menta i de la ruda i de tota hortalissa, però deixeu de banda el judici i la caritat de Déu! Aquestes coses convenia fer, i aquelles no ometre-les. Ai de vosaltres, els fariseus, perquè us agrada el primer seient en les sinagogues i de ser saludats en les places! Ai de vosaltres, perquè sou com sepulcres que no es veuen, i la gent que hi camina al damunt no ho sap!».

I responent un dels doctors de la Llei, li digué: «Mestre, dient aquestes coses, també ens ofens a nosaltres». I ell digué: «I ai també de vosaltres, doctors de la Llei, perquè carregueu els homes amb fardells que no poden portar, però vosaltres ni amb un dit toqueu els fardells!».

© Albada Editorial / evangeli.net

«Aquestes coses convenia fer, i aquelles no ometre-les»

Mn. Joaquim FONT i Gassol
(Igualada, Barcelona, Espanya)

Avui veiem com el Diví Mestre ens dóna algunes lliçons: entre elles, ens parla dels delmes i també de la coherència que han de tenir els educadors (pares, mestres i tot cristià apòstol). En l'Evangeli segons sant Lluc de la Missa d'avui, l'ensenyança apareix de manera més sintètica, però en els passatges paral·lels de Mateu (23,1ss.) és ben extensa i concreta. Tot el pensament del Senyor conclou en què l'ànima de la nostra activitat han d'ésser la justícia, la caritat, la misericòrdia i la fidelitat (cf. Lc 11,42).

Els delmes en l'Antic Testament i la nostra actual col·laboració amb l'Església, segons les lleis i els costums, van en la mateixa línia. Emperò, donar valor de llei obligatòria a coses petites —com ho feien els Mestres de la Llei— és exagerat i fatigós: «I ai també de vosaltres, doctors de la Llei, perquè carregueu els homes amb fardells que no poden portar, però vosaltres ni amb un dit toqueu els fardells!» (Lc 11,46).

És veritat que les persones que afinen tenen delicadeses de generositat. Hem tingut vivències recents de persones que de la collita porten per a l'Església —per al culte i per als pobres— el 10% (delme); d'altres

que reserven la primera flor (les primícies), el fruit millor del seu hort; o bé venen a oferir el mateix import que han gastat en el viatge d'esbarjo o vacances; altres porten el producte preferit del seu treball, tot plegat per aquest mateix fi. S'hi endevina assimilat l'esperit del Sant Evangeli. L'amor és enginyós; de coses petites en treu alegries i mèrits davant de Déu.

El bon pastor passa al davant del ramat. El pares bons són model: l'exemple arrossega. Els bons educadors s'esforcen a viure les virtuts que ensenyen. Això és la coherència. No solament amb un dit, sinó de ple: Vida de Sagrari, devoció a la Mare de Déu, petits serveis a la llar, escampar bon humor cristià... «Les ànimes grans fan bon cabal de les coses petites» (Sant Josepmaria).

Pensaments per a l'Evangeli d'avui

- «Feu-ho tot per Amor. Així no hi ha obres petites: tot és gran. La perseverança en les coses petites, per Amor, és heroisme» (Sant Josepmaria)

- «Molts poden conèixer la ciència, fins i tot la teologia. Però si no fan aquesta teologia de genolls, és a dir, humilment, com els petits, no comprendran res» (Francesc)

- «Jesús (...) sovint argumentava dins el marc de la interpretació rabínica de la Llei. Però, al mateix temps, Jesús no podia menys de desconcertar els doctors de la Llei, perquè no s'acontentava amb presentar la seva interpretació al costat de les que donaven ells: 'ensenyava com el qui té autoritat, i no com els escribes'» (Mt 7,28-29)» (Catecisme de l'Església Catòlica, nº 581)